

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

De tuendo corde ab omni indecenti fui ipsius & creaturarum dilectione.
Cap. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

DE SPIRITVALIS VITAE.

De tuendo corde ab omni indecenti sui ipsius & creaturarum dilectione. Cap. 17.

Apprimè quoq; necessarium est, vt hominis proficere cupientis animus vacuus conseruetur omnibus temporalibus tam spiritualium quam secularium rerum oblectamentis, nec alibi solatia quaerit præterquã in deo & ijs quæ diuina sunt. Quandoquidem vt per Elizæi mandatum ex vasculo viduæ Sareptanæ tã diu manauit oleum donec suppetent in quæ infunderet vasa vacua: ita Deus tamdiu nobis suam infundit gratiam, donec cordiũ nostrorum vascula vacua inuenit præsentis seculi voluptatibus & amore. Dominus enim Iesus teste Bernardo zelotypus spõsus est: q̃ppe qui non ferat a sponsa sua adamari alienum: quam etiam non vestitam, sed nudam desiderat omnibus huius mundi curis, cupiditatibus & oblectamentis, ita vt omni exuta proprietate, totam sese quatenus potest, nunc & in sempiternum diuinæ contradat voluntati. Quapropter quisquis sese totum in diuinum cupit asserere seruitium atq; amorem, summopere cauere debet, ne vlla in re creata, quæ diuinum non concernat amorem conquiescat, aut ad illã feratur, aut ex illa capiat voluptatem. Caue igitur tibi quisquis

Bernar.

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 12
quisquis dignum Deo cupis prestare famu-
lum, ne ab hominibus sciri, æstimari & aut
amari cupias: nec magnopere cures quã de
te vulgus æstimationem habeat, gratus ne
sis omnibus, an ingratus: & quid de te vul-
go dictitent: sed illud vnũ cura, ne quid cõ-
mittas, loquaris, cogites, aut audias, quod di-
uino aduersetur honori aut amori. Sed nec
molestitudine aut impatientia afficiaris quo-
ties aut animo aut corpori aliquid contin-
git aduersi. Omnis humanus fauor, & sui-
ipsum aut creaturarum amor, suo quodam
veluti visco animarum nostrarum pennas
conglutinat & constringit, ne transuolare
sursum possint ad Dominum: sed cogitatio-
nibus suis ad ista sidunt inferiora, quibus ple-
riq; toto pectore dediti sunt. Hæc aut dixe-
rim, non quod continuo ab hisce terrenis
perfecte quemq; vacuum esse debere existi-
mem, quod sanè vix nisi lōgo temporis spa-
cio atq; exercitio perfici consuevit, sed vt
sciat quisq; à quibus potissimum sibi prospici-
cere debeat: quibus oblectari, & de quibus
potissimum debeat contristari, expendens
non quales sint eiusmodi res, sed quanto ad
eas feratur desiderio, quantamq; ex eis ca-
piat voluptatem: quandoquidem vel re-
rum vilissimarum nonnulli inpotenti capi-

E untur amo-

untur amore. Certè in exigua pecuniola magna interdum sita est cupiditas, & in modico cibo etiam rudi, aut potu magna ingluuies: dum videlicet animi appetitus totus in eis est, & acquiescit. Præterea minus obsunt homini immodicus ille amor creaturarum, animusq; fractarius & in aduersis impatiens si eisdem pro viribus oblectemur, etiamsi non peruincamus aut abigamus prorsus huiusmodi affectus. Siquidem nostrarum omnino virium nõ est, prauos animi affectus abigere aut in diuersos commutare quoties volumus: sed si nobis displiceant, & pro viribus à nobis impugnentur, magni meriti locum nobis præstare possunt. E diuerso vt res sint exigui admodum momenti, si animum nostrum oblectent, eisque immodice afficiamur, facile à nobis diuinum amorem profligabunt, aut certè corrumpent. Nescitis inquit apostolus, quia modicum fermentum totam massam corrumpit? Sunt nonnulli qui Deo simul & mundo seruire conantur: & in spiritualibus suis exercitijs ob sordidas quasdam consolatiunculas quas quarunt, sibi potius seruiunt quam Deo. Verum Dominus in multis sacrae scripturae locis, sibi soli integrum cor nostrum offerri desiderat, nimirum

1. Cor. 5. b.

nimirum nobilissimus nobilissimam homi-
 nis partem : sicuti nobiles quidam accipi-
 tres, corda modo edunt suarum preclarum.
 Atqui æquissimum omnino est totum cor-
 nostrum in illum transfundamus, quoniam
 vnus ipse est, qui vniuersis cordis nostri desi-
 derijs potest satisfacere, id quod nulla sanè
 efficere valet creatura. Quare qui se posse
 arbitratur simul & deo adhærere, & mūdo
 huic seu rebus mundanis, & diuinæ derogat
 nobilitati, & Deo suo infidelis est: quinimo
 & inane sumit operā. Nam quū diuinus
 amor & amor mundanus pugnēt ex diame-
 tro, quo magis alter apud aliquē redūdat, eo
 magis necesse est alter minuatur. Ad hūc au-
 tem diuinum amorem admodum longanī-
 miter contendendum est: nemo enim hunc
 assequi subito potest sed sensim, præsentim
 per continuam sensualiū abdicationē. Ad
 quod efficax erit adminiculum, & opti-
 mum medium, si quis ardentibus votis co-
 r suū extimulet, dictim centies aut (si fie-
 ri possit) milies lamentans, quod cor su-
 um Deo non valeat per constantem amo-
 rem conglutinare, ita suspirans & dicens.
 O domine Iesu, quando te toto pectore a-
 mabo? quando vnicus & solus eris &
 cordis mei thesaurus, & animæ meæ
 Eij sponsus

Simile.

...

...

...

...

...

sponsus quando in me accendetur ignis ille amoris, quem vt accenderes, in terram hanc descendisti? Quando, quod per prophetam hortaris, in toto corde meo conuertar ad te ipse conquereris per prophetam, quod ad te toto pectore non conuertamur dicens. Si quaeritis quaerite, conuertimini & venite. nos vicissim cōquerimur, quod cor nostrum inconstans te nesciat feliciter quaerere & adinuenire: & quando tādē utrobique erit quærimoniarum finis? Quando tādē & isti tuo de nobis desiderio, & huic nostro per te voto erit factum satis? Ad te clamo cū sponsa mystica dicēs. Gaudēs gaudebo in domino: & exultabit anima mea in Deo meo. Latabor & exultabo in te. psal. lam nomini tuo altissime. Omnia ossa mea dicent. Domine quis similis tibi? Veruntamen ō Domine Deus video quam adhuc absim à meis votis. Hoc ergo pacto te ipsū exercitabis. Quod si vero diutius prorogetur diuina gratia, caue impatientia tua concidas, aut diuinam bonitatem incuses, quin potius cum Magdalena quaere, illachryma, ad monumentum recurre, & omni te solatio destitutum tam diu conqueri ne cessa, donec Dominus ipse semet tibi exhibeat: Magdalenē imitans quaere tanto erga Dominum su-

Ioh. 2. c.

Iesa. 21. c.

Iesa. 6. d.

Psal. 9 a.
Psa. 94. b.

IMPEDIMENTIS. ET ADIVMENTIS. 14
nū suum ardebat desiderio, vt nulla ipsi ne
angelorum quidem potuerint solatia satisfacere nisi illo potiretur in quo toto corde cō
quiescebat.

De ordine seruando in profectu virtutum Ca. 18.

SVnt præterea per multi, qui sedule quidem contendunt ad meliora, sed exiguo aut nullo interdum fructu, propterea q̄ ordinem in dirigēda vita seruare nesciant, qui tamen vbiuis summè est necessarius. Quemadmodum enim qui domum extruere parat, primo omnium in altum fodiens stabile collocat fundamentum, (secus enim magno suo dispendio edificabit) mox parietes erigit, deinde tectum superstruit, ita & in optima vita dirigenda certus quidam ordo seruandus est, ne primo loco fiat quod postremo faciendum est: id quod ab ijs fit, qui neglectis incipientium ac proficientiū exercitamentis, primo omnium totos sese contemplatiuæ vitæ perfectioni dedūt, arbitantes primo statim saltu, ad ipsum vsq; montis verticem se posse transuolare. Qui dum tandem deprehendunt sese neutiquam promouere, nec animaduertunt quid sub sit causæ, deteriores nonnunquam fiunt ijs qui nihil vnquā ardui aggressi sunt. Nec minus peccant ijs, qui confusè pariter omnibus, non

E in ordine